

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 1T/14/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314010230
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5314010230.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca samosudcom JUDr. Michalom Mravcom v trestnej veci proti obž. C. Š. a obž. D. Š., obaja trestne stíhaní pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2, písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.05.2015 v Čadci, takto

rozhodol:

1/ obžalovaný C. Š., nar. XX.XX.XXXX D. Č., U. H. Y. T. Y. XXXX, B. Č., nezamestnaný,

2/ obžalovaný D. Š., nar. XX.XX.XXXX D. Č., U. H. Y.G. T. Y., H. XXXX, B. Č., zamestnaný
vo firme V. Y. T. I.,

s ú v i n n í , ž e :

dňa 05.08.2013 v čase okolo 15.00 h v meste Y. T. Y., T. O. W., v záhrade rodinného domu č. p. XXXX, okres Č., C. Š. a D. Š. spoločne najskôr vulgárne nadávali a obaja sa spoločne vyhrážali zabitím Q. Y., narodenému XX.XX.XXXX, ktorý si išiel do tejto záhrady po svoje zatúlané ovce a následne Q. Y. obaja fyzicky napadli tak, že ho D. Š. udrel drevenou latou o dĺžke cca 1,5 m, ktorú držal v ruke, do ľavého boku, následne ho C. Š. drevenou latou o dĺžke cca 1,5 m, ktorú držal v oboch rukách, udrel s rozohnaním sa do oblasti hlavy, po čom Q. Y. spadol na zem, kde ho ležiaceho na zemi D. Š., drevenou latou, ktorú držal v oboch rukách, udrel do oblasti ľavého boku a následne Q. Y. ležiaceho na zemi C. Š. a D. Š. opakovane udierali drevenými latami, ktoré držali v rukách, do tela, a to do oblasti hlavy, chrbáta a rúk, Q. Y. sa podarilo vstať zo zeme a vtedy ho opätovne udrel C. Š. drevenou latou smerom na hlavu, kedy Q. Y. zodvihol ruku, ktorou úder zachytil, pričom D. Š. a C. Š. vo fyzickom útoku na Q. Y. pokračovali až do chvíle, kým Q. Y. neprišla na pomoc ďalšia osoba a počas celého fyzického útoku sa C. Š. a D. Š. Q. Y. vyhrážali zabitím, pričom fyzickým útokom C. Š. a D. Š. utrpel Q. Y. zranenia: odreninu v oblasti pravého líca až k pravej očnici na ploche 5 x 5 cm, odreniny kože v okolí pravej ušnice, pomliaždenie s krvným výronom v ľavej driekovej oblasti s odreninou kože, kde porucha zdravia a PN u Q. Y. na následky týchto zranení trvalí 5 dní a konanie a vyhrážky C. Š. a D. Š. vzbudili u Q. Y. strach o jeho život a zdravie,

t e d a

1/ obž. C. Š. a 2/obž. D. Š.:

- spoločným konaním dopustili sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle inému úmyselne ublížiť na zdraví, a spáchať taký čin na chránenej osobe, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu,

- spoločným konaním inému sa vyhrážali smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spáchali taký čin závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe

t ý m s p á c h a l i

1/ obž. C. Š. a 2/ obž. D. Š. :

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

z a t o s a o d s u d z u j ú :

1/ obž. C. Š. a 2/ obž. D. Š. :

Podľa § 156 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., na úhrnný peňažný trest vo výmere 200,- /dvesto/ eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by mohol byť výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, ustanovuje sa náhradný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) dní.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ukladá obžalovaným C. Š. a D. Š. nahradiť spoločne a nerozdielne poškod. Q. Y., T.. XX.XX.XXXX, H. Y. T. Y. XXXX, Š.kodu vo výške 161,- €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodený Q. Y., T.. XX.XX.XXXX, H. Y. T. Y. XXXX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry podala dňa 12.06.2014 pod sp. zn. Pv 797/13/5502 obžalobu na obvinených C. Š. a D. Š. pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Samosudca Okresného súdu Čadca uznesením zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 1T/14/2014 podľa § 280 ods. 2 Tr. por. trestnú vec obžalovaných postúpil Okresnému úradu odboru všeobecnej vnútornej správy Čadca s tým, že neide i trestný čin a žalovaný skutok by mal tento orgán prejednať ako priestupok. Tým istým uznesením postupom podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného Q. Y. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. V dôsledku podanej sťažnosti prokurátora odvolací súd vyššie citované uznesenie zrušil a vrátil Okresnému súdu Čadca, aby vo veci znova konal a rozhodol. Prokurátor v podanej sťažnosti uviedol, že bolo preukázané, že došlo k spáchaniu predmetného skutku,

poškodený bol napadnutý predmetnými drevenými latami o dĺžke 1,5 m zo strany obžalovaných, bol týmito latami udieraný ako je zrejmé, poškodený údermi i sčasti vykryl a pokračovaniu vo fyzickom útoku na poškodeného zabránil príchod ďalšej osoby. Fyzický útok na poškodeného ako vyplýva zo svedeckých výpovedí nebol ukončený dobrovoľne, ale v dôsledku zabránenia ďalšiemu fyzickému útoku ďalšou treťou osobou, ktorá prišla na pomoc poškodenému. V odôvodnení odvolací súd konštatoval, že sa stotožňuje s dôvodmi prokurátora, ktoré uviedol v podanej sťažnosti. Prvostupňový súd je viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu a v nadväznosti na vyššie konštatované skutočnosti opätovne vo veci nariadil hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie. Výsluchom oboch obžalovaných, svedka poškodeného Q. Y., svedkov Y. G., I. Y. a znalca I. N. U. a prečítaním listinných dôkazov, z ktorých dôkazov mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav.

Obžalovaný C. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 05.08.2013 asi okolo 15.00 hod. bol spolu s bratom D. pri aute V3S na dvore svojho domu, kde zistili, že v záhrade za chalupou sú ovce Q. Y.. Zobrali laty a chceli tieto ovce zahnať, v tom prišiel k nim Q. Y. a vytrhol mu latu z rúk a začal sa ňou zaháňať na D.. Q. Y. vytrhol latu z rúk a udrel ho ňou po chrbte, následkom čoho poškodený spadol na zem, postavil sa, vyhnal ovce z dvora a odišiel preč. Potom prišiel I. Y., zastavil sa na ceste, kde počkal poškodeného a spoločne odišli domov. Dva dni po incidente videl poškodeného ako pasie ovce a chodí do hory. Počas incidentu kričal na poškodeného, nech si vyženie ovce zo záhrady, vôbec sa mu nevyhrážal a nepoužil ani slová zabijem ťa, tieto slová nepoužil ani brat D.. D. poškodeného vôbec neudrel. Taktiež sa poškodenému nevyhrážali, že mu podrežú ovce. Laty, ktoré mali v rukách boli hrubé asi 2 cm, široké asi 8 cm a ich dĺžka bola asi 1,5 m. Nie je pravdou, že na poškodeného kričal, že ho zabijú, lebo ich udal, voči poškodenému nepoužil žiadne vyhrážky.

Obžalovaný D. Š. opakovane poprel spáchanie skutku, uvádzajúc, že v inkriminovaný deň bol na dvore rodinného domu č. XXXX, kde videl na záhrade štyri ovce, ktoré patria poškodenému. Chcel ich vyhnať, pričom sa rozutekali a vyšli nad chalupu, tak vzal drevenú latu, s ktorou išiel ovce vyhnať. Potom k nemu prišiel brat C. a chceli ovce vyhnať. Následne prišiel poškodený, ktorý vytrhol latu C. z rúk a začal sa ňou oháňať, pričom ho škrabol po čele a udrel po pravej ruke. Poškodenému na zdraví neublížil. Poškodeného udrel latou C. Š. iba jedenkrát. Žiadna komunikácia medzi nimi neprebíhala. Žiadne vyhrážky ani vulgárne slová tam nepadli. Poškodeného iba odstrčil, keď sa na neho zaháňal, vtedy nespadol. Nevedel, že poškodený má viac ako 60 rokov, nakoľko tam už 10 rokov nebýva. S poškodeným nemal nikdy žiadny spor. Dodal, že C. Š. udrel poškodeného do stredu tela asi strednou intenzitou. Poškodeného on nenapadol, iba ho od seba odstrčil.

Svedok - poškodený Q. Y. na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 05.08.2013 asi o 14:30 hod. počul z dvora svojho rodinného domu, že sa jeho ovce pasú okolo cesty dole v smere Y. T. Y.. Išiel ich zahnať, následne ich počul v Š. záhrade. Keď prišiel k bráne Š. boli tam aj C. aj D., ktorí na neho kričali, aby si ich zobral, lebo ich pozabíjajú. Keď prišiel k ovciam, zbadal oboch Š.H., že idú za ním s hranolmi s priemerom 10 x 5 cm a dĺžky 3 metre a kričali na neho, že ho zabijú, vraj ich udal. Ako prišli k nemu D. ho buchol s hranolom do boku, na čo sa zohol a C. ho udrel hranolom po hlave, po čom spadol na zem a na viac si nepamätá, v bezvedomí bol asi pol hodiny. Keď sa prebral a chcel vstať, ešte ho chcel C. udrieť po hlave ale nastavil ruku, ktorou úder zachytil. Následne prišiel druh jeho dcéry I. Y. a tým prestali. Keď sa postavil, tak cítil, keď bol v bezvedomí, že ho ešte mlátili, nakoľko mal krvavú hlavu, krk aj ucho, bolelo ho celé telo. Keď sa postavil, išiel domov s I. Y., kde sa umyl, prezliekol a išiel na pohotovosť do Č.. Medzitým I. Y. zavolať políciu, ktorú stretli po ceste do Č. pri dome Š.. Dodal, že pred bitkou na neho vykrikovali, že ho zabijú, týchto vyhrážok sa bál. Vyhrážky boli z dôvodu, že ich stretol v hore, kde kradli drevo. Útok popísal tak, že D. ho udrel do ľavého boku dole, ako sa naklonil a chytil od bolesti, C. ho udrel po hlave zvrchu, po tomto údere upadol do bezvedomia. Keď sa chcel postaviť, počul Y., ako na nich kričí, C. ho chcel ešte udrieť, proti úderu nastavil ruku a hranolom ho udrel do pravého lakťa. Po útoku prišiel domov sám. Hospitalizáciu neodmietol, keď sa ho primár na vizite opýtal, či má nejaké problémy, na čo uviedol, že nemá, tak ho prepustili domov. Po piatich dňoch ho chceli opäť hospitalizovať, nakoľko sa mu poľavilo, toto odmietol. Poškodený žiadal, aby bol vylúčený z konania vypracovaný znalecký posudok, nakoľko tento považoval za vypracovaný v prospech obžalovaných. Uviedol, že nebol PN 5 dní, ale minimálne 11 dní. Tento posudok bol vypracovaný lekárom dôchodcom, bez jeho zdravotnej dokumentácie a preto žiadal, aby bol vypracovaný nový znalecký posudok.

Svedkyňa Y. G. vypovedala na hlavnom pojednávaní, že v daný deň sa vracala domov, po tom ako bola zadržaná za jazdu pod vplyvom alkoholu, išla sa prejsť, stretla poškodeného, ktorý hnal ovce. Keď došli k pozemku obžalovaných, poškodený si išiel po tie ovce, obžalovaný C. Š. sa nahneval, zobral latu a

udrel poškodeného. Po tomto údere bežala po pomoc. Išla domov po telefón a z obývačky videla, ako bijú poškodeného, videla im niečo v rukách. Počula ako obžalovaný C. Š. povedal poškodenému „Pod nech Ťa zabijem“. C. Š. bol vtedy pod vplyvom alkoholu. Dodala, že po tom ako C. Š. udrel poškodeného utekala domov, poškodený ležal schúlený na zemi, vtedy ho C. Š. udrel do pravej časti hlavy. Nepočula, že by sa D. Š. vyhrážal poškodenému. Nevidela, že by mali obžalovaní v rukách nejaké hranoly. Celý konflikt mohol trvať 5 minút. Dodala, že obžalovaný C. Š. nie je zlý človek, pod vplyvom alkoholu narozpráva, aj navykrikuje, na druhý deň si to nepamätá. Jeho vyhrážky nikto neberie vážne.

Svedok I. Y. uviedol, že vykonával nejaké práce v dome poškodeného, nakoľko dcéra poškodeného je jeho družkou. Poškodený vyšiel na dvor. Po chvíli jeho švagriná a priateľka I. počuli nejaké kriky prichádzajúce z vonku. Vyšli spoločne vonku a počuli nejaký krik od Š., myslel si, že sa tam bijú medzi sebou. Počul ako keby údere, plieskanie, alebo facky, potom počul slová „zabijeme ťa“. Vybehol na prístupovú cestu, kde stretol Y. G., ktorá mu povedala „utekaj, lebo Q. tam zabijú“. Utekal smerom k domu C. Š., keď bol asi 20 metrov od záhrady Š., tak videl D. Š., ako ide k vozidlu V3S. C. Š. išiel za poškodeným pričom držal v ruke drevenú latu o dĺžke asi 1,5 metra, pričom sa ňou rozohnal a udrel poškodeného poruke. Počas úderu C. Š. zakričal niečo v tom zmysle, že ťa tu zabijem. Svedok zakričal slová „to čo robíš“, po čom C. zahodil latu na zem a keď ho uvidel, povedal mu „I., čo tu tie ovce na našom pozemku majú robiť a čo tu robí on“. Poškodený sám vyšiel z dvora, išiel sa prezliecť a potom ho zaviezol na pohotovosť, súčasne zavolať policajtov. Na poškodenom videl, že má krv za uchom a niečo ako odreté. Pred ošetrením mu ukazoval chrbát, kde mal modrinu a odreninu v strede chrbta. Sťažoval sa na bolesť hlavy a celého tela. Vyhrážky zo strany C. Š. boli povedané v opitosti, v návale hnevu, určite by nebol schopný vykonať. Dodal, že nevie identifikovať, kto vyslovil vyhrážky, ktoré počul, bol to iba jeden hlas. Poškodeného nevidel ležať na zemi.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul znalca I.. N. U., ktorý uviedol, že znalecký posudok vypracoval na základe zdravotnej dokumentácie a vyšetrovacieho spisu. Poranenie v oblasti pravého líca a pravej očnice (odrenina kože o rozmeroch 5x5 cm) mohlo vzniknúť úderom drevenou latou plochou časťou tejto laty, pričom úder bol menšej intenzity, nakoľko v uvedenej oblasti nebol popisovaný výrazný opuch a krvná podliatina. Ku vzniku takéhoto poranenia mohlo dôjsť aj v dôsledku pádu poškodeného na zem dole tvárou. Poškodený mal spadnúť dopredu tvárou nadol, pričom pád tlmiť predostretými rukami. Odrenina na tvári a okolí ucha by mohla vzniknúť aj takýmto mechanizmom, ale vzhľadom na to, že samotná učnica bola bez prítomnosti odreniny kože, takéto plošné násilie je málo pravdepodobné. Podľa nálezu zo zdravotnej dokumentácie objektívne poškodený nemohol byť opakovane udieraný, taktiež v zdravotnej dokumentácii neboli popísané tzv. obranné poranenia. Pokiaľ by bol poškodený udretý po ruke, ako opisoval vo svojej výpovedi takým to predmetom, je zrejme, že by najpravdepodobnejšie by došlo k zlomenine laktbovej kosti v mieste dopadu predmetu a tieto zlomeniny v takomto mechanizme bývajú spojené s vyklbením hlavičky vretennej kosti v oblasti lakťa. Taktiež nemožno potvrdiť, že by bol poškodený opakovane udieraný do oblasti hlavy, otras mozgu bol stanovený na základe výpovede poškodeného, že bol v bezvedomí. Bez podrobnejšieho popisu nemožno popísať ako došlo k vzniku odrenín, možno iba konštatovať, že na toto miesto pôsobilo tupé násilie a zároveň oter kože, čím vzniká odrenina. V zdravotnej dokumentácii nie je popísané, že bola odretá aj ušnica, pokiaľ bol, toto poranenie mohlo vzniknúť aj v dôsledku pádu. Predmet zranení nemohol byť taký, ako popisuje poškodený, došlo by omnoho závažnejším poraneniam. Pokiaľ by zranenie v driekovej oblasti bolo spôsobené latou, odrenina a podliatina by mala tvar tej laty, čo však nebolo v zdravotnej dokumentácii popísané. Jednalo sa o násilie nižšej intenzity.

Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov z ktorých mal preukázané nasledovné.

Z hlásenia úrazu (č.l. 4) vyplýva, že poškodený uviedol, že bol napadnutý známymi osobami, ktorí ho bili po hlave a celom tele.

Podľa zápisnice o konfrontácii medzi obvineným C. Š. a poškodeným (č.l. 39 - 41) tak obžalovaný C. Š., ako aj poškodený zotrvali na svojich výpovediach.

Podľa znaleckého posudku č. 100/2013 vypracovaného I.. N. U. (č.l. 62 - 81) poškodený podľa zdravotnej dokumentácie utrpel: ľahký otras mozgu, odreninu v oblasti pravého líca až k pravej očnici na ploche 5 x 5 cm, odreniny kože v oblasti pravej ušnice, pomliaždenie s krvným výronom v ľavej driekovej oblasti s odreninou kože. Na základe klinického priebehu, ako je zadokumentovaný v zdravotnej dokumentácii znalec dospel k záveru, že poškodený pri konflikte neutrpel otras mozgu. Znalec jednoznačne vylúčil

možnosť vzniku poranení na tele poškodeného úderom hranolom 3 metre dlhým, hrubým 5 cm, širokým 10 cm, pričom by bol úder zasadený väčšou intenzitou. Na tele poškodeného sa nenachádzali také poúrazové zmeny, ktoré by nasvedčovali, že poškodený bol udretý hranou zraňujúceho predmetu. Taktiež sa na tele poškodeného nenachádzali také poúrazové zmeny, že by bol útok vedený doskou šírky 20 cm, 15 cm, 10 - 12 cm, najpravdepodobnejší rozmer zraňujúceho predmetu je šírka okolo 8 cm, hrúbky 2 cm. Nemožno potvrdiť poranenia na tvári, že by vznikli pri páde poškodeného na trávu. Nemožno potvrdiť úder latou po hlave zozadu, nemožno potvrdiť, že by poškodený bol udretý hranolom po hlave, popisovaný hranol má určitú hmotnosť a úder, ktorý by smeroval kolmo z hora nadol väčšou intenzitou by musel zasiahnuť hlavu na jej temene, ak by bol poškodený sklonený, tak do oblasti záhlavia. Vzhľadom na zraňujúci predmet by bolo prítomné pomliaždenie s krvným výronom, došlo by k tržno-zmliaždenému poraneniu mäkkých pokrývok hlavy, mohla by vzniknúť aj prasklina lebečných kostí v mieste dopadu zraňujúceho predmetu. U poškodeného v oblasti temena hlavy a v záhlaví neboli zistené žiadne poúrazové zmeny. V oblasti horných končatín neboli popísané žiadne akútne vzniknuté poúrazové zmeny, ktoré by mali príčinnú súvislosť v chránení proti útoku z hora nadol. Neboli prítomné stopy v zmysle obrany. Najpravdepodobnejším mechanizmom vzniku poranenia - odreniny 5 x 5 cm je úder plochým podlhovastým predmetom, najpravdepodobnejšie latou menšej intenzity, pričom sa mohlo jednať o dva údery, pričom jedným úderom bolo zasiahnuté líce a príľahlá časť očnénice a druhým úderom oblasť okolo ušnice. V ľavej driekovej oblasti bol popísaný krvný výron a odrenina kože, nebol uvedený tvar krvného výronu, tvar odreniny kože. Poranenie bolo spôsobené tupým násilím. Mohlo sa jednať o úder latou do uvedenej oblasti, pričom násilie bolo stredne veľkej intenzity. Poranenia, ktoré utrpel poškodený dňa 05.08.2013 možno kvalifikovať ako ľahké poranenia. V dôsledku poranení u poškodeného postačovala doba práceneschopnosti v trvaní 5 dní. Poškodený bol obmedzený v obvyklom spôsobe života takým spôsobom, že mal bolesti v oblasti pravej strany tváre, v okolí pravej ušnice, v oblasti driekovej. V danom prípade nedošlo k poškodeniu pre život dôležitého orgánu. Poranenia u poškodeného nezanechávajú následky trvalého charakteru, ktoré by u neho znížovali jeho pracovnú spôsobilosť a sťažovali jeho postavenie v spoločnosti. Intenzita násillia vzhľadom na poúrazové zmeny nebola veľká. Poškodeného doporučil odškodniť sumou 161,- €.

Podľa prepúšťacej správy (č.l. 82) poškodený bol prijatý na OÚCH dňa 05.08.2013 po napadnutí inými osobami, bol chvíľu v bezvedomí, malátny, s klinikou otrasu mozgu na doporučenie neurológa k observácii. V priebehu hospitalizácie bol sledovaný s GCS 15 bodov, miestom a časom orientovaný správne, bez vývoja známok ložiskovej sympatologie. Dňa 06.08.2013 bol prepustený do ambulantnej starostlivosti.

Podľa správy Neurologickej ambulancie (č.l. 83) poškodený bol odoslaný na urgentné CT mozgu za účelom vylúčenia trm zmien. CT mozgu bolo negatívne, na traumatologickej ambulancii bola navrhovaná hospitalizácia, ktorú odmietol.

Zo správy rádiologického oddelenia (č.l. 84) vyplýva, že poškodený bol hospitalizovaný pre otras mozgu, bolo vykonané preventívne RTG vyšetrenie lebky aj neurologické vyšetrenie, následne absolvoval CT mozgu, všetky vyšetrenia boli s negatívnym výsledkom. Neurologický nález zo strany mozgu v norme, bez klinických prejavov meningizmu.

Podľa správy Ambulancie úrazovej chirurgie (č.l. 85) u poškodeného pretrvávajú poboľovanie hlavy, nevracal, hospitalizáciu naďalej odmieta.

Podľa odpisu z registra trestov obž. C. Š. (č.l. 114-115) obžalovaný bol doposiaľ 5 krát súdne trestaný, hľadá sa však na neho, ako keby nebol odsúdený.

Podľa odpisu z registra trestov obž. D. Š. (č.l. 116 - 117) bol obžalovaný jedenkrát právoplatne odsúdený, hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov (č.l. 118 - 119) vyplýva, že obž. C. Š. nemá záznam v registri priestupkov MINV. SR.

Podľa výpisu z evidencie priestupkov (č.l. 120) bol obž. D. Š. obvinený z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pričom priestupkové konanie bolo zastavené.

Podľa správy o povesti I. Y. T. Y. (č.l. 122 - 123) je obžalovaný D. Š. ženatý, s manželkou majú jedno dieťa, býva v rodinnom dome. Nebol oznamovaný pre protispoločenské konanie.

Podľa správy o povesti Mesta Y. T. Y. (č.l. 124 - 125) je obžalovaný C. Š. slobodný, býva v rodinnom dome, je nezamestnaný, vykonáva menšie obecné služby v meste. Nebol oznamovaný pre protispoločenské konanie. Často požíva alkoholické nápoje.

Návrh obžalovaného D. Š. a obhajcu na vykonanie rekonštrukcie a vyšetrovacieho pokusu súd zamietol z dôvodu, že rekonštrukcia vzhľadom na časový odstup od spáchania skutku by nebola možná a tiež vzhľadom na hospodárnosť konania, nakoľko iné dôkazy postačujú na objasnenie veci. Z uvedených dôvodov odmietol aj návrh obhajcu obžalovaného C. Š. na vykonanie konfrontácie medzi svedkyňou Y. G. a poškodeným.

Prokurátor navrhol uznať obžalovaných za vinných, majúc za preukázané, že došlo k spáchaniu skutku oboma obžalovanými. Poukázal na skutočnosť, že sami obžalovaní nepopierajú, že v ten deň sa stretli s poškodeným u nich na záhrade ohľadom oviec, s tým, že došlo i ku fyzickému konfliktu zo strany C. Š.. Poškodený popísal, ako sa bál vyhrážok, aj ako bol napadnutý obžalovanými. Obžalovaný C. Š. je usvedčovaný rovnako výpoveďou svedkyne Y. G., ktorá uviedla, že videla úder od C. Š., rovnako svedok I. Y. videl úder od C. Š. a počul slová zabijem Ťa, alebo zabijeme Ťa. Súčasne navrhol obžalovaným uložiť podmienené tresty odňatia slobody v strednom pásme trestnej sadzby a určením primeranej skúšobnej doby. Pokiaľ ide o škodu navrhol, aby boli obžalovaní zaviazaní poškodenému uhradiť 161,- € a so zvyšným nároku, aby bol poškodený odkázaný na občianske súdne konanie.

Poškodený si uplatnil nárok na nemajetkovú ujmu v sume 30.000,- €.

Obhajca obžalovaného C. Š. navrhol, aby súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil poukazujúc, že na hlavnom pojednávaní neboli preukázané skutočnosti, ktoré Okresná prokuratúra v Čadci uvádza v obžalobe. Vo veci existujú dve skupiny dôkazov, jednak sú to výpovede obžalovaných, na druhej strane výpovede poškodeného a svedkov, ktoré si navzájom odporujú v najzásadnejších veciach. Poukázal tiež na výpoveď znalca na hlavnom pojednávaní, kde znalec jednoznačne vylúčil najzávažnejšie poranenie a to otras mozgu. Bola konštatovaná odrenina v oblasti pravého líca a v oblasti pravej očnice v rozsahu 5 x 5 cm a odrenina v okolí pravej ušnice, pričom znalec pripustil, že toto poranenie mohlo vzniknúť aj pádom poškodeného na zem. Na základe vykonaného dokazovania žiadal, aby bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby, nakoľko skutok nie je trestným činom, alebo aby súd rozhodol o postúpení veci okresnému úradu.

Obhajca obžalovaného D. Š. navrhol obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, poukazujúc na rozpory vo výpovediach poškodeného a svedkov. Je toho názoru, že v prípade obžalovaného D. Š. je na mieste aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ a tohto v celom rozsahu spod obžaloby oslobodiť z dôvodu podľa § 285 písm. c) Tr. por., nakoľko nebolo nepochybne preukázané, že by spáchal skutok tak, ako je uvedený v obžalobe. Obžalovaný nemal vedomosť, že poškodený dosiahol vek 60 rokov, aby mohli byť skutky kvalifikované v druhom odseku. Skutok uvedený v obžalobe nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrnne podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. ako i v nadväznosti na závery odvolacieho súdu vyslovené v uznesení zo dňa 11.3.2015 dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaný skutok sa stal, tento skutok je trestným činom a skutok spáchali obžalovaní C. Š. a D. Š..

Prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. spácha ten kto inému úmyselne ublíži na zdraví a spácha čin na chránenej osobe.

Pokus trestného činu podľa 14 ods. 1 Tr. zák. je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Objektom trestného činu ublíženia na zdraví je ľudské zdravie. Hmotným predmetom útoku je telo človeka. Následkom trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 156 Tr. zák. musí byť vždy ublíženie na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 Tr. zák. Subjektívna stránka tohto trestného činu vyžaduje úmyselné zavinenie, a to či už úmysel priamy, alebo úmysel nepriamy, ktoré sa vzťahuje na všetky znaky

skutkovej podstaty, teda nielen na konanie, ale aj objekt, na následok a príčinnú súvislosť a na účinok na hmotnom predmete útoku. Pokus trestného činu v zmysle § 14 ods. 1 Tr. zák. je všeobecne charakterizovaný cieľavedomým zameraním konania páchatel'a na dokonanie trestného činu, t.j. musí tu byť vôľa páchatel'a spôsobiť zamýšľaný následok.

Prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. spácha ten, kto sa inému vyhráža smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spácha taký čin závažnejším spôsobom konania na chránenej osobe.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva vo vyhrážaní sa inému smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Hrozba inej ťažkej ujmy, je hrozba takým konaním páchatel'a, ktoré môže viesť k vážnemu ohrozeniu alebo porušeniu významného záujmu osoby iným spôsobom než použitím fyzického násillia. Vyžaduje sa kumulatívne splnenie ohrozenia alebo porušenia významného záujmu, ktorým je napríklad česť, dobrá povesť, rodinný život a zároveň objektívne vážne ohrozenie tohto záujmu, ktoré vážne pociťuje aj osoba, ktorej záujmov sa táto iná ťažká ujma priamo týka.

Ako je z vyššie citovaného ustanovenia Trestného zákona zrejmé, pre naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania, sa vyžaduje prednesenie vyhrážky takým spôsobom, resp. za takých okolností, že môže vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia, resp. z naplnenia nejakého jej variantu. Naproti tomu o vyhrážku, ktorá je spôsobilá vzbudiť dôvodnú obavu z jej naplnenia nejde, ak je vyhrážka povedaná takým spôsobom, že je nepravdepodobné, že ju vyhrážajúca osoba naplní, pretože buď na to nemá predpoklady, alebo samotná intenzita vyhrážky je slabá, resp. nie je úplne myslená vážne. O vyhrážku nejde vtedy, keď človek v bežnom hneve alebo inej bežnej komunikácii použije z hľadiska slovného výkladu vyhrážku, avšak z celého kontextu je jasné, že človek tento prejav nemyslel tak, že by ho chcel realizovať, ani tak, že by chcel v adresátoch tohto prejavu vyvolať skutočnú obavu z možnosti realizácie tejto vyhrážky.

Skutková podstata § 360 Trestného zákona vyžaduje situáciu, v ktorej existuje možnosť vzbudenia dôvodnej obavy. Subjektívna stránka vyžaduje daného trestného činu úmyselné zavinenie, a to či už úmysel priamy alebo úmysel nepriamy, ktoré sa vzťahujú na všetky znaky skutkovej podstaty

Vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd ustálil, a to nebolo ani medzi stranami sporné, že medzi obžalovanými a poškodeným došlo dňa 05.08.2013 v čase okolo 15.00 hod. ku konfliktu na záhrade rodinného č. p. XXXX v Y. T. Y., najskôr k verbálnemu a neskôr k fyzickému napadnutiu z dôvodu, že ovce poškodeného vošli do záhrady obžalovaného C. Š.. Poškodený tvrdiac, že ho obžalovaní napadli hranolmi o rozmeroch 10 x 15 cm x 3 m, tvrdil tiež na hlavnom pojednávaní, že bol cca 30 min v bezvedomí. Táto výpoveď poškodeného bola jednoznačne na hlavnom pojednávaní vyvrátená a to jednak svedeckými výpoveďami a v neposlednom rade aj znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctvo, ktorý vylúčil priebeh a intenzitu napadnutia tak, ako to popisoval poškodený. Toto vyvrátil i svedok I. Y., ktorý uviedol, že poškodený vyšiel sám z dvora, išiel sa prezliecť a tohto zaviezol na pohotovosť. Miesto sa nachádza v blízkosti a preto je vylúčené, aby bol v bezvedomí po takýto čas. Skutočnosti, že sa poškodenému obžalovaní vyhrážali smrťou, konkrétne slovami „zabijem ťa“, potvrdil aj svedok I. Y. s tým však, že nevedel uviesť, kto konkrétne z obžalovaných mal tieto slová uviesť na adresu poškodeného. Taktiež svedkyňa Y. G. uviedla, že počula ako obžalovaný C. Š. povedal na adresu poškodeného „pod nech ťa zabijem“. Zároveň uviedla, že sa jedná o bežný slovník obžalovaného C. Š., jeho vyhrážky nikto neberie vážne. Ďalej uviedol, že z vyhrážok obžalovaných, ktorý na neho pred bitkou vykrikovali, že ho zabijú mal strach. Svedkyňa G. jednoznačne uviedla, že videla, ako obžalovaný C. Š. udrel poškodeného, svedok Y. videl v rukách obžalovaného na mieste samom, že držal drevenú latu, pričom túto zahodil, keď ho uvidel.

Podľa skutku popísanom v obžalobe prokurátorky Okresnej prokuratúry mali obžalovaní opakovane udierať drevenými latami ležiaceho poškodeného do tela a do oblasti hlavy. Z výpovedí obžalovaných vyplynulo, že obaja držali v rukách drevené laty o dĺžke asi 1,5 m, ktoré chceli použiť na vyhánanie oviec. C. Š. sa priznal, že poškodeného jedenkrát udrel, D. Š. uviedol, že poškodeného odstrčil. Konaním obžalovaných bolo preukázané, že títo zaútočili voči poškodenému Q. Y.. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že tento utrpel odreninu v oblasti pravého líca, odreninu kože v okolí pravej ušnice a pomliaždenie s krvným výronom v ľavej driekovej oblasti s odreninou kože. Tieto zranenia mohli byť spôsobené úderom drevenej laty. Útok voči poškodenému použitím drevenej laty bol týmto dôraznejším .

Súd mal preukázané, že poškodeného udrel obžalovaný C. Š. jedenkrát do oblasti do oblasti drieku (z výpovede Y. G.). Táto skutočnosť však nevylučuje, aby súd neuveril výpovedi poškodenému, že v čase od doby, kedy bežala Y. G. po pomoc, do príchodu svedka Y. bol poškodený udretý opakovane. Taktiež vyhrážky ktoré mali padnúť na adresu poškodeného súd považoval za vyhrážky spôsobilé vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu o život a zdravie. Na podklade takto ustáleného skutkového a právneho stavu súd obžalovaných uznal za vinných v celom rozsahu, nakoľko ich konanie naplnilo zákonné znaky trestných činov a konaním obžalovaných tak došlo vo vzťahu k poškodenému k spáchaniu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, nakoľko spoločným konaním dopustili sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle inému (poškod. Q. Y.) úmyselne ublížiť na zdraví, a spáchať taký čin na chránenej osobe, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona spáchaného v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním sa Q. Y. vyhrážali smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spáchali taký čin závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe (osobe staršej ako 60 rokov veku).

Nakoľko súd obžalovaných v rade 1 a 2 uznal v celom rozsahu za vinných, následne bolo potrebné rozhodnúť vo vzťahu k obžalovaným i o treste.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 156 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

(1) Kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

(2) Odňatím slobody na jeden rok až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) na chránenej osobe, alebo

b) z osobitného motívu.

Podľa § 360 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona

(1) Kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

(2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) závažnejším spôsobom konania,

b) na chránenej osobe,

c) preto, aby inému zmaril alebo sťažil uplatnenie jeho základných práv a slobôd,

d) z osobitného motívu, alebo

e) verejne.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie

páchateľa spoločnosťou. Z hľadiska významu a závažnosti ochrany porušených predpisov s poukazom na základné zásady ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.), by bolo v rozpore a zrejmom nepomere, ak v trestnom konaní o trestnom čine by mali byť páchatelom ukladané nižšie peňažné sankcie oproti peňažným sankciám ukladaným za priestupky obdobného charakteru v správnom konaní.

Obžalovaným C. Š. ako i D. Š. súd ukladal úhrnný trest v nadväznosti na ust. § 41 ods. 1 Tr. zák. za trestný čin prísnejšie trestný, t.j. za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 2 Tr. zák., ktorá trestná sadzba dovoľuje uložiť páchatelovi trest odňatia slobody až na tri roky. Súd ukladal trest pri aplikácii ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. Pri ukladaní trestu súd s poukazom i na účel trestu uložil obžalovaným D. Š. ako i C. Š. každému peňažný trest v sume 200,- €, ktorý podľa názoru súdu naplní účel trestu a bude podľa názoru súdu i dostatočným poučením pre obžalovaných do budúcnosti. K tomuto trestu súd pristúpil s prihliadnutím na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatelov, pričom uloženie iného trestu sa javilo súdu ako neprimerane prísne. Sumu 200,- € súd považuje vzhľadom na osobu obžalovaných a ich pomery za primeranú. Pre prípad marenia výkonu peňažného trestu súd v súlade s § 57 ods. 3 Tr. zákona uložil obžalovaným náhradný trest odňatia slobody v trvaní siedmich dní.

Podľa § 287 ods. 1 až 3 Tr. por.

(1) Ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

(2) Výrok o povinnosti obžalovaného na náhradu škody musí presne označovať osobu oprávneného a nárok, ktorý mu bol prisúdený. V odôvodnených prípadoch môže súd vysloviť, že záväzok má byť splnený v splátkach, a súčasne určí podmienky ich splatnosti, pritom berie na zreteľ aj vyjadrenie poškodeného.

(3) Výrok rozsudku o náhrade škody môže byť na návrh poškodeného vyjadrený v peňažných prostriedkoch v cudzej mene, ak to neodporuje okolnostiam prípadu a škoda bola spôsobená na peňažných prostriedkoch v cudzej mene alebo na veciach zakúpených za také peňažné prostriedky alebo ak obžalovaný alebo poškodený je devízovým cudzozemcom.

Podľa § 288 ods. 1 až 3 Tr. por.

(1) Ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Poškodeného treba označiť jeho menom a priezviskom, dátumom a miestom narodenia a miestom bydliska. Ak je poškodeným právnická osoba, treba ju označiť jej obchodným menom alebo názvom, sídlom a identifikačným číslom podľa záznamu v obchodnom registri, živnostenskom registri alebo inom registri.

(2) Na občianske súdne konanie alebo na konanie pred iným príslušným orgánom odkáže súd poškodeného tiež so zvyškom jeho nároku, ak mu nárok z akéhokoľvek dôvodu prizná len sčasti.

(3) Ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Poškodený si uplatnil nárok na nemajetkovú ujmu v sume 30.000,- €. V danom prípade súd mal preukázanú výšku spôsobenej škody a to z titulu náhrady za bolesť v sume 161,- €, ktorá suma sa rovná bodovému ohodnoteniu podľa znaleckého posudku č. 100/2013 znalca I.. N. U. za 10 bodov (za pomliaždenie hlavy bez otrasu mozgu 5 bodov, za pomliaždenie tváre s odreninou kože 5 bodov).

Hodnota jedného bodu v súlade so zákonom č. 437/2004 Z.z. mala v roku 2013 hodnotu 16,10 € a preto i hodnota odškodnenia predstavuje súčin počtu bodov 10 a tejto sumy, t.j. celkom sumu 161,- € (16,10 x 10), ktorú sumu súd uložil obžalovaným uhradiť poškodenému, ktorá suma bola vykonaným dokazovaním preukázaná a vo zvyšku nároku postupom podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, nakoľko ku dňu rozhodnutia nebolo možné priznať i ďalšiu ním uplatnenú ujmu v sume 30.000,- € a doplnenie dokazovania vo vzťahu k tejto sume, ktorý mala poškodenému vzniknúť by presiahlo aktuálny skutkový stav potrebný na spravodlivé rozhodnutie.

- spoločným konaním dopustili sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustili v úmysle inému úmyselne ublížiť na zdraví, a spáchať taký čin na chránenej osobe, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu,

- spoločným konaním inému sa vyhrážali smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a spáchali taký čin závažnejším spôsobom konania a na chránenej osobe

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Žiliny.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

s a m o s u d c a